

Rozjímanie na stredu 1. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na stredu prvého adventného týždňa.

Navrhované témy sú: Pán svojím príchodom prejavuje svoju lásku k nám; Ježiš aj dnes prichádza k nám, najmä v Eucharistii; príprava Eucharistie a prijímania s láskou a nežnosťou.

„PRÍĎ, PANE, nemeškaj“[\[1\]](#). Modlitba Cirkvi je v týchto dňoch naplnená túžbou po príchode Krista, dlho očakávaného Mesiáša, nášho Vykupiteľa. Hľa, Pán prichádza spasit'

svoj ľud; blahoslavení sú tí, čo sú pripravení stretnúť sa s ním (porov. Zach 14, 5). Dlhé stáročia nádej ľudstva očakávala príchod Vykupiteľa. Teraz, keď je tajomstvo jeho narodenia tak blízko, chceme byť naplnení touto túžbou vyjsť Pánovi v ústrety s rovnakou nádejou.

Vtelením svojho jednorodeného Syna nám Boh ukázal svoju nekonečnú lásku: „Aký je dôvod Pánovho príchodu, ak nie ten, aby nám ukázal svoju lásku?“[2] A je to láska Otca, lebo to urobil, „aby sme dostali adoptívne synovstvo“ (Gal 4, 4 - 5).

Pán prichádza na zem, aby nás zahrnul milosťami: „Nežiadam od vás odplatu za to, čo vám dávam," hovorí nám, "ale sám chcem byť vašim dlžníkom, a to z jediného dôvodu, že chcete mať úžitok zo všetkého, čo je moje. S čím sa dá porovnať táto česť? Ja som otec, ja som brat, ja som manžel, ja som dom,

ja som jedlo, ja som odev, ja som koreň, ja som základ; ja som všetko, čo chceš; nepovažuj sa za človeka, ktorý niečo potrebuje. Dokonca vám budem slúžiť, lebo som prišiel slúžiť, a nie aby mi slúžili' (Mt 20, 28). Som tvoj priateľ, aj úd, aj hlava, aj brat, aj sestra, aj matka; som všetko a chcem s tebou len dôvernosť. Ja, chudobný pre teba, žobrák pre teba, ukrižovaný pre teba, pochovaný pre teba; v nebi pre teba pred Bohom Otcom; a na zemi som jeho odkazom pred tebou. Ty si pre mňa všetko: brat a spoluedič, priateľ a člen. Čo viac chceš?“[3].

Celý Ježišov život je skutočným prejavom tejto bezhraničnej lásky, jeho sebadarovania za nás. Tí, ktorí prišli k Ježišovi, mali o tom dostatok dôkazov. Dnešné evanjelium nám hovorí o zástupe ľudí, ktorí prišli k Ježišovi Kristovi, aby mu predstavili svoje potreby: „Keď Ježiš odišiel z toho miesta, prišiel ku Galilejskému

jazeru, vystúpil na vrch a posadil sa tam. Prichádzalo k nemu mnoho ľudí a prinášali so sebou chromých, slepých, mrzákov, nemých a mnoho iných chorých, kládli mu ich k nohám a on ich uzdravoval“ (Mt 15, 29 - 30). Žiadna z našich potrieb nenecháva Ježiša ľahostajným. Všetko, čo robíme, je neustálym volaním k jeho srdcu; naše radosti a starosti ho pobádajú, aby nám vyšiel v ústrety.

ZÁSTUP BOL s Ježišom taký spokojný, že si sotva uvedomil, že je s ním už tri dlhé dni! A Pán je dojatý. „Lúto mi je zástupu, lebo už tri dni sa zdržiavajú pri mne a nemajú čo jesť. A nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdlievali na ceste“ (Mt 15, 32). Ježišova náklonnosť sa nesústreďuje len na veľké problémy, ale aj na potreby bežného života;

nehlásá len krásne učenie, ale žije ho na vlastnej koži.

Ježišova starosť je tvorivá, vedie ho k tomu, aby si predstavil problémy, ktoré by každý z nich mohol mať, keď budú na ceste domov; neuspokojí sa s tým, že sa o nich postaral počas tých chvíľ, keď k nemu prišli, aj keby to boli celé tri dni. A táto starosť o šťastie druhých ho pobáda konať. Svojou nekonečnou mocou zázračne rozmnožuje niekoľko chlebov a niekoľko rýb, jediné, čo mal v tej chvíli po ruke, a žiada svojich učeníkov, aby ich rozdelili medzi zástup (porov. Mt 15, 35 - 37). Pán nakrmi hladný zástup, aby po ceste neodmleli.

Tak ako vtedy, aj dnes sa Ježiša dotýkajú naše potreby a pomáha nám ich naplňať. Nechce, aby sme ochabli ani pre nedostatok duchovnej potravy. Ak vtedy Pán sedel na vrchu a čakal na tých, ktorí

sa chceli priblížiť, a ponúkal im chlieb na nasýtenie ich tiel, dnes čaká na nás v eucharistickom chlebe. Aj my môžeme prísť k Ježišovi a predložiť mu svoje potreby, radosti a ideály. Budeme sa cítiť nežne milovaní a naše dni budú strávené s ním.

„VŠETCI JEDLI a nasýtili sa. A nazbierali sedem plných košov zvyšných odrobín“ (Mt 15, 37), uzatvára príbeh, z ktorého je jasné, že ich bolo viac ako štyritisíc. Rozjímanie nad veľkosťou Pánovej štedrosti nám môže pomôcť čo najlepšie sa pripraviť na prijatie milostí, ktorými nás chce obdarovať v tomto adventnom čase; keď vidíme, ako štedro rozdáva svoje dary, až nádoby pretekajú, naplňa nás to nádejou. „Príď, Pane,“ hovoríme mu, „naše srdcia ťa očakávajú. Príď, naša

prázdnota chce byť naplnená až po okraj tebou“.

V prvom čítaní omše čítame prísľub mesiášskej hostiny, ktorú Boh pripravil pre ľudstvo. „Pán zástupov pripravil na tomto vrchu všetkým národom hostinu hojnú, hostinu s vínom, hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie. A zničí na tomto vrchu závoj, rozvinutý nad celým ľudstvom, a prikrývku, čo zakrýva všetky národy. Zničí smrť navždy a Pán, Jahve, zotrie slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme,lebo Pán hovoril. A v ten deň povedia: ‚Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! On je Pán, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!‘“ (Iz 25,6-9).

Tieto božské hody sa stávalú skutočnosťou každý deň vo svätom prijímaní. Preto ak sa nám zdá logické vynaložiť čo najväčšie úsilie, aby sme sa pripravili na prijatie

Dieťaťa, ktoré sa narodí v Betleheme, to isté platí aj o našom očakávaní každodenného stretnutia s Eucharistiou. Svätý Josemaría si bol vedomý tejto skutočnosti, čo ho viedlo k tomu, že polovicu dňa strávil premýšľaním o svätej omši, ktorú bude sláviť nasledujúci deň: „Už si niekedy premýšľal nad tým, ako by si sa pripravil, keby si mohol Pána prijať len jediný krát v živote? — Ďakujeme Bohu, že nám tak uľahčuje priblížiť sa k nemu; ďakujeme mu však tým, že sa veľmi dobre pripravíme na jeho prijatie“[4].

Duchovné prijímanie môže byť veľkolepým vyjadrením nedočkavosti, s akou každý deň pristupujeme k prijatiu Pána. A v ňom sa zjednocujeme s Máriinými vnútornými dispozíciami: „Chcel by som ťa, Pane, prijať s takou čistotou, pokorou a oddanosťou, s akou ťa prijala tvoja Najsvätejšia Matka“[5]. „Pros o to spolu so mnou Pannu

Máriu, a predstavuj si, ako asi ona ona prežívala tie mesiace v očakávaní Syna, ktorý sa mal narodiť. A naša Pani, Svätá Mária, sa pričíní, aby sa z teba stal alter Christus, ipse Christus - druhý Kristus, sám Kristus!“[6].

[1] *Liturgia hodín*, streda prvého týždňa v adventnom období, modlitba popoludní, krátke čítanie.

[2] Svätý Augustín, *De catechizandis rudibus*, 4.

[3] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na Matúšovo evanjelium*, 76.

[4] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 828.

[5] Formula duchovného prijímania.

[6] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 11.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/streda-1-tyzdna-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/streda-1-tyzdna-v-adventnom-obdobi/) (31.03.2026)